

ПРЕДСТАВЉАЊЕ ДВЕ КЊИГЕ ПЕЗИЈЕ ПРВОСЛАВА ВУЈЧИЋА

Извор: МЗД

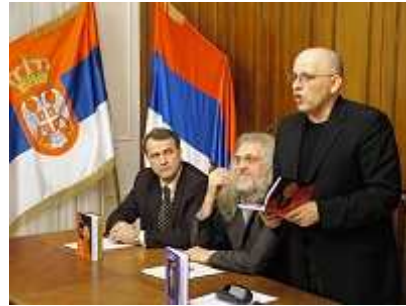
БЕОГРАД 24/3/2005

зидали су наши Преци
Ватру
да нас у семену своје не сатру
узидали су поглед у Пламен
и ко год се од нас у њих загледа
да угледа
осети празног стомака
и Осветосављене Душе
да пламени језици
нешто говоре и зидају
а ништа не руше

док Вода гори на Светој Гори
у лавору нашем за јутрење
пуном опрљених крмеља из очију

нешто Свето и Светло

(из књиге «Девето колено све/мира», Београдска књига, 2005)

У великој сали Министарства за дијаспору Владе Републике Србије представљене су две књиге поезије «Кастрирање ветра» и «Девето колено све/мира», нашег књижевника Првослава Вујчића из Торонта.

Промоцији су присуствовали помоћници министра Миодраг Јакшић и Миодраг Божовић; Радован Гајић, књижевник из Торонта; Светислав Савић, песник из Београда и Милан Тасић, у име издавача.

Поздрављајући присутне, домаћин вечери г-дин Миодраг Јакшић истакао је значај ове промоције, напоменувши да је Првослав Вујчић један од наших најистакнутијих и најзначајних песника из дијаспоре. Истовремено је указао да је Првослав Вујчић члан Удружења књижевника Србије и Српске православне епархије канадске.

Присутнима се обратио књижевник Радован Гајић између осталог рекавши: «Првослав Вујчић је важан песник српског језика и можда је међу три најважнија данас активна рудара, копача кроз речник језика Срба. Оно у шта он дира, мало ко сме и да погледа».

Обративши се присутнима Светислав Савић, песник из Београда, прецизирао је стваралаштво Првослава Вујчића као «зачетак новог и модерног песничког стила освежавајућег и јединственог у српској поезији».

Директор «Београдске књиге» Милан Тасић рекавши да је он као издавач «почашћен» што је Првослав Вујчић у његовој кући издао своје књиге «Размишљање једног леша», «Београде, добро је, би` из Торонта теби», «Кастрирање ветра» и «Девето колено све/мира», објаснио је да је он песник који је, игром случаја, познатији у Америци и Канади него у својој отаџбини, где ће се тек чути и говорити о његовој поезији.

Аутор Првослав Вујчић се на врло необичан начин захвалио: «Коначно да и ми, чувари српске соли у згрченим песницама, са свих уништених раскрсница и тремеђа, са свих разваљених мостова дијаспоре и матице, са свих путева којим ходимо и изнад свих бара преко којих летимо, можемо рећи да има куће у чијој се тегли со може одложити, да има куће где се песница може отворити јер има се са киме руковати. Та кућа је ова наша Српска кућа, у Васиној број 20, у Београду заједничком граду свих нас, српских бродоломника и падобранаца, са свих обала све/мира».

Међу бројном публиком били су присутни и шеф одељења за академску и културну сарадњу амбасаде Канаде Олгица Маринковић, књижевник Милован Витезовић и многобројни медији.

Као специјално изненађење ове вечери, прожете патриотским набојем, деца Драгиша, Стефан и Јелена, косовски изгнаници, отпевали су две песме уз рецитацију.

